

„Edinost“

izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov, zjutraj in zvečer ob 7. uri. O ponedeljkih in po praznikih izhaja ob 9. uri zjutraj.

Naročnina znaša:

Obe izdaji na leto gl. 21.—
Za samo večerno izdanje 12.—
Za pol leta, četrt leta in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč., večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske zjutranje številke po 2 nvč., izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvč.

V edinosti je moč!

Oglasi

se računajo po vrstah v petitu. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zalvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadstr.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Izjava.

Podpisani odbor, zbran v izredno sejo vsled napada v „Slovenskem Narodu“ od dne 9. t. m. pod zaglavjem „V xjedinjenju je zmaga“, izjavlja, da se mu ne zdi niti potrebno, niti dostojno, da bi odgovarjal na tako „polemiko“ ter je sklenil jednoglasno, da se naloži uredništvu društvenega glasila, naj na ta žaljenja ne odgovarja in naj tudi v bodoče prezira alične napade!

V Trstu, dne 12. decembra 1898.

Odbor političnega društva „Edinost“
za Primorsko.

Brzobjavna in telefonična poročila. (Novejše vesti.)

Dunaj 12. Nadaljevaje razpravo o členu 12. je nagodbeni odsek imel posvetovanje o odstavku, tičočem se odprave dosedanje višje carine na žito na Tirolskem. Grof Stürgkh je predlagal, naj se ves odstavek prečrta. Finančni minister dr. Kaizl je izjavil, da bi z socialno-političnega stališča bilo želeto, da se odpravijo te doklade Potem, ko je še več govornikov govorilo za in proti, se je sprejel člen 12. in 13. o zistemu mere in vage. Na to se je prekinila razprava.

Rim 12. (Senat.) Tekom razprav o posojilu ednega milijona za Kreta je poslanik na dunajskem dvoru, grof Nigra, pripomnil, da posredovanje na Kreti ni razmerju med vlastimi škodovalo pa tudi ga ne spremenilo.

Minister za zunanje stvari, Canevaro, je rekel, da tudi to ni škodovalo položaju vlastij, da sta izostali Avstro-Ogerska in Nemčija. Dobri odnošaji med Italijo, Avstro-Ogersko in Nem-

čijo ne škodujejo predlogu Italije, ampak mu dajejo še celo pretežje.

Prince Juri Grški se je podal na Kreta, da kakor viši komisar vlastij uvede avtonomno vladu. Turška zastava ostane na Kreti v znak nadvladja sultanovega, vendar pa ni izključeno, da more imeti Kreta tudi svojo lasno zastavo in avtonomijo. Predloga se je sprejela s 71 proti 9 glasovom.

Pariz 12. Vojno sodišče se tudi danes ni sestalo. Advokat Labori se je predpoludne posvetoval dalj časa s Piquardom.

Pariz 12. Agencee Havas javlja iz Algira: Antisemitičen župan Regis je odstavljen na povelje prefektovo radi nekega govora, v katerem je bil napal generalnega guvernerja v Algiru.

Sodite!

(Izv. dopis.)

(Dalje.)

Spinčič (Hrvat): »Ni od daleč nisem mislil, da bi danes govoril; zaprosil pa sem besede le za to, da odgovorim dru. Costantiniju. Moja tovariša Mandić in Kompare sta razložila dovolj, zakaj se ne bi smelo preiti na dnevni red preko prošnje učiteljev. Povdarjala sta, kako treba pomagati osobito onim učiteljem po deželi v vaseh, ki imajo slabšo plačo, in težje žive, nego oni v mestih; kajti oni morajo plačevati za donos kila mesa, za pošto in druge malenkosti, dočim učiteljem v mestih ne treba tega. Imajo tudi več dela, ker imajo šole prenapolnene; in prav radi tega je toliko bolj žaljiv napad od strani dra. Costantinija. Pohvaliti moram v tem obziru (o napadu) dra. Gambinija, da je bil vsaj toliko nepristranski,

»Neboj se, Niko moj! Ne daj Bog sreče ne meni ne moji ženi, ako se te kdo pred mojimi očmi ali za mojim hrbtom dotakne slabim namenom.«

»Potem je dobro«, se je nasmejal Niko skozi solze; a kaj se mučiš kakor nesrečna duša? Samo ako ti je mlada dobra in poslušna; za Boga, sorodnik je lahko biti, ker, na, poglej — poglej moje dve roki, ako je samo dobra.«

»In dobra je in vesela, Niko!«

»Hvala Bogu. Pa ji je ime in od kake hiše je?«

»E vidiš ga? Pa da ti povem?«

»Ko si že zarezal, pa tudi odreži.«

»Jagica Vukovićeva iz Črnomere.«

»A!« se je nasmejal Niko; izstrgal se je svojim rokam, pa udaril skokoma navzdol kakor srna in zaklical iz gozda: »Z Bogom!« Čudil sem se, čemu dečko dela to, čudil sem se tudi sebi, kako da sem mu pravil vse po duši, ker je bil vendar mlajši od mene, a otroku se kaj takega ne pravi. Nu, lajše mi je bilo, pa sem popravi kolo do kraja.

Dospetši domov sem našel mater veselo. Niko se je motal okolo živine, kakor da mi ni smel pred oči. O očetu so rekli da ne znajo kam je šel. Bilo je kasno, a očeta še ni bilo. Hotel sem mu nasproti; rekli so mi, naj se ne bojim, ker da je sluga šel z njim. Rekel sem materi »lahko noč!« ter odšel v svojo spalnico.

da je isto očitaval slovenskim in ital. učiteljem, če tudi se ne zlagam žnjim v tem obziru.

Odločno pak prigovarjam podtikanju g. dra. Costantinija, ki je rekel, da učitelji na kmetih — to je: slovenski — ni malo ne vrše svoje dolžnosti. Mene skušnija uči, da vrše svoje dolžnosti!

Tudi v mestih je takih učiteljev, ki ne vrše svoje dolžnosti.

Hvala Bogu pak, da na kmetih se ni nikdar zgodilo komu kaj takega, kar se je dogodilo nam, zastopnikom naroda, danes osem dnij v Piranu.....«

Takoj v začetku Spinčičevega govora so se silno vznjurali ital. poslanci.

Dr. Bennati je zavpil: »Prav vam bodi, ste morali znati.« Pokojni Nik. Venier je vpil:

»Spoštujte Piran!« V zbornici je bil velik nemir — isto na galeriji. Spinčič je govoril vedno krepkeje. — Predsednik: »Prosim, g. Spinčič, govorite mirneje!« Spinčič je nadaljeval rezko. Predsednik Spinčiču: »To je nedostojnost proti onim, ki so vam dovolili besedo. Prosim, ne zlorablajte uljudnosti zbornice!« Bennati: »Zbornica ima sedaj, kar je zaslužila.« Buka je postajala vedno večja. Vsi poslanci so bili na nogah. Italijani so se zbrali okoli poslancev manjšine. Vergotini je zavpil: »Drugod bi vas bili ubili.« Kompare: »V Kalabriji!« Mandić: »Junaci, kakoršni ste vi!« Spinčič je zahteval italijanski, da se Vergotinijeve besede stave v zapisnik. Preds. je očitil Spinčiču, da se oddaljuje od predmeta. Laginja: »Ne oddaljuje se ne: govori o ljudski vzgoji.« Nik. Venier je zahteval besede, predsednik mu je ni hotel dati.

Dr. Gambini: »Prosim besede, sklicevaje se na pravilnik!« Preds.: »Prosim gospode poslance, naj gredo na svoja mesta!«

Dr. Gambini: »Sklicujem se na pravilnik!

Druzega dne za rano sem šel po poslu. Bila je sobota. Izpraševal sem očeta, kje da je bil, a on mi je vedno odgovarjal, da je bil v Zagrebu in da je bilo dobro. Potem nisem niti vpraševal dalje. Zvečer mi je rekel stari:

»Ivica! Jutri pojdi v Vrabče. In reči botru Lepušiću, naj se oglasi malo pri meni, kadar mu bode prilika iti v Zagreb. Moreš ostati tam tudi pri maši.«

Napotil sem se v nedeljo se zoro v Vrabče in rekel Lepušiću, kakor mi je velel oče.

Pred cerkvijo so me gledala dekleta nekako čudno. Vse so govorile skrivaj, gledale me izpod očesa in šepetale, da sem se resno razjezil. Iz cerkve je stopila tudi Jagica. Sedaj še-le se je šepetalo in besedičilo, nekaj mene gledalo, nekaj Jagico, da mi je srajca postajala tesna. Nisem vedel, kaj je to. Opazivši Jagico, sem postal rudeč. Vse je kuhalo v meni. Toda da ste videli Jagico. Postala je rudeča kakor rožica, in da so ji pustili kri, bi ne iztekla niti kapljica; vsa kri ji je skočila v lice.

»Hvaljen bodi Jezus!« sem jo pozdravil.

»Na veke!« je zašepetala Jagica, pogledavši me očesom — ne vem, kako — ali kamen bi se bil raztopil kakor sneg.«

Zatem je zaprla trepalnice ter šla sklonjene glave dalje navzdol. Bil sem kakor omamljen. Videl sem samo med zelenjem Jagico, belo sukno, rudeči pas, dolge kite. Brzo sem se obrnil proti

PODLISTEK.

14

BARON IVICA

Spisal A. ŠENOA.

Poslovenl Večeslavov.

»Torej je vendar to, pa dalje od naše vasi«, me je vprašal Niko nekam žalostno.

»Vidiš ga! Si-li ti duhovnik, da bi se ti moral izpovedati? Dečko, kje ti je brada?«

»To mi je tvoja hvala«, je odvrnil Niko užaljeno, »z Bogom! Tepec sem, da se praskam, kjer me ne srbi. Prišel sem k tebi lepo, da ti govorim bratski, a ti si me ošinil bičem za to. To mi je hvala«. Niko je hotel oditi, ali prijel sem ga za obe rameni, poljubil ga v čelo ter mu rekel:

»Mar si se najel strupenih gob, Niko? Na, poglej me. Pošten si dečko, dober si brat, Bog mi je priča! E pa da, naj se ve; če tudi nimaš brade, pa je soli v tebi, tu, tu! Da, Niko moj, rad bi se oženil.«

Niko me je gledal nekako čudno, rekel bi, neumno, za tem je vzkljknil:

»Ali — ali —, če bi — je-li — ti ne zapustiš Nika in Jelice, ter ju ne zavržeš kakor bodliko, kakor da nista rasla v tvojem vrtu?«

»Si-li znorel? — Pa ne veš ti, kaj kri?«

»Kri, da? Toda poglej kolarja v vasi, tudi on ima brata po krvi, a siromaku vedno teče kri, takó ga tepe kolarica.«

Dovolili smo Spinčiču govoriti, in s tem je zopet otvorena razprava in vsakdo sme govoriti. Preds.: »Ne vsprejemam lekeij od nobenega!« Dr. Gambini: »Oprostite, to je pravo zbornice, kateremu se ista ne more odreči. (Velik vrišč. Spinčič je moral nehati.) Zadnjo besedo je imel poročevalec dr. Rizzi (Italijan):

»Visoka zbornica! Šolska komisija se je že izrazila v načelu, da bode treba v kratki bodočnosti premeniti šolske zakone, torej ni načelno nasprotna (?) predlogu spošt. Veniera. Ali poročevalec dež. odbora, dr. Gambini, nam je predočil, da dež. finance ne dopuščajo tega. V ožgled tej izjavi jaz ne bi mogel vsprejeti predloga g. Veniera v imenu šolske komisije, drugače, nego da se isti premeni v tem-le zmislu: »dež. odboru se nalaga, da predloži zak. načrt o zboljšanju učiteljskih razmer samo takrat, kadar to dovoli deželne finance(!)«

Pridružujem se izvajanju dra. Gambinija o vedenju učiteljev naših ljudskih šol in si dovoljujem dostaviti še to, da šolska komisija ne trdi nikakor, da so razmere učiteljstva naravnost tužne, ali morda slabše od drugih kronovin v Cislitvaniji! Izvzemljem le Češko, Galicijo, Zgornje in Spodnje Avstrijsko in Solnograško (Skoro vse! Opazka dopis.), ker so to največje in najbogatejše pokrajine. Drugod so plačani kakor pri nas! Le morda v kakem kraju ali mestu bi se dale opravičiti učiteljske zahteve.....

Dalje je izjavil govornik, kakor v početku, da je absolutno nasproten klasifikaciji učiteljev po plačnih razredih, da ne bi hotel da bi edini dež. šol. svet imel določevati razrede učiteljskih mest, ampak dež. zbor, da se Venierov predlog mora popraviti po nazorih šolske komisije v tem zmislu kakor ga je izrazil dr. Gambini proti zaključku.

Dr. Venier: Pristajam na to!

Dr. Gambini je prigovarjal, da poročevalec ne sme popravljal predlogov šolske komisije, na kar je dr. Rizzi replical, da bode dež. odbor itak imel svobodne roke!

Predlog, popravljen kakor je hotela šolska komisija in za katerega je glasovala italijanska večina, se glasi: »Preko prošnje učiteljev za zboljšanje plačnih razmer naj visoka zbornica preide na dnevni red; priporoča se pa dež. odboru, naj pripravi revizijo dež. šolsk. zakonov, kateri določujejo pravne razmere učiteljstva; naj izdela načrt za zboljšanje uč. razmer, kadar se mu bode zdelo, da se da te spojiti s položajem dež. financ.«

Seja se je zaključila ob 1. uri 25 minut.
(Zvršetek pride.)

„Slovanski pregled“.

Poroča D. L. Selski.

Tretja številka »Slov. predlede« leži pred nami. Na prvem mestu je članek o veteranu ruskih pesnikov, Jakov Petrovič Polonskim, prijateljem Turgenjevem, ki je letos umrl kakor 78-

domu. Šel sem pōtem tudi mimo Jagine hiše. Vedno sem gledal pred-se, ni trenotek da sem se ozrl v Vukovićevo dvorišče. Bilo mi je, kakor da je kaj počilo v meni. V zadnjem trenotku sem dvignil glavo. Jaga je stala na dvorišču za plotom.

Zazrla me je in postala rudeča. »Hvaljen Jezus!« sem zaklical deklici s težko muko.

»Na veke!« mi je odgovorila čudnim glasom, kakor da je te besede iztrgala iz duše.

Jaz — jaz sem obstal — postal rudeč — in pohitel domov.

Po kosilu si je užgal moj stari pipo, odpravil Jelico in Nika iz sobe, češ, naj ideta za materjo v sosedstvo. Tudi jaz sem hotel, ali oče mi je rekel:

»Ivica! Jutri pojdeš v Zagreb! Naročil sem nove komate. Poglej, je-li so gotovi! Pa — pa kupi kolač in par finih ženskih čevljev!«

»Ženskih čevljev? Saj ima mati, hvala Bogu, tri pare za vsaki dan, za nedelje in za velike praznike. Pa kolač?«

Starec je spustil obrvi, puhnil silovito dim iz pipe, pogledal me izpod očesa ter rekel kratko:

»Vem. To ne bo za mater, to ne bo za staro Krušičko, ampak za mlado.

(Pride še).

letni starček. Pridejana je slika njegova in prevedenih je 7 njegovih pesnij. J. Baudouin de Courtenay nadaljuje svoj članek »Slovaki in krona sv. Štefana«, v katerem nam ne slika samo več ali manj nam že znane madjarizacije po navadnem, recimo žurnalističkem načinu, ampak posega globlje in temeljito razmotriva narodnostne razmere na Ogorskem z višega, etiškega stališča. Daljši članek opisuje slavnosti maloruske povodom stoletnice, odkar je Ivan Kotljarevskij spisal prvo knjigo v domačem maloruskem jeziku ter položil takó temelj novodobni književnosti maloruski ali rusko-ukrajinski. Pridejana je slika Ivana Kotljarevskega. Največ prostora pa izpolnjujejo dopisi, ki so tudi najbolj zanimivi. Tu vidiš res slovansko vzajemnost, kakoršna bi morala vladati povsod, a ob enem pa ti podaje »Slov. pregled« živo podobo, kakšna je sicer prav za prav ta takozvana »slovanska vzajemnost«.

V dopisu iz Odese smo izvedeli, da se ruski politični časopisi kaj malo brigajo za ostale Slované, in, če se že brigajo, so jednostranski: drugače se vedejo napram pravoslavnim Slovanom, drugače napram katoliškim unijatom in protestantom. Sicer pa niti o pravoslavnih Slovanih ne pišejo jednako, ampak po tem, kakoršna je ravno sapa. Čehi so jim n. pr. takoj »verni sinovi slovanske ideje«, ako prestopajo k pravoslavju, so takoj »odpadniki« te ideje, n. pr. sedaj, ko so opustili opozicijo proti avstrijski vladi. Najbolj dosledno se vedejo napram Poljakom! Nikakor pa ne velja to o znanstvenoleposlovnih listih, ki prinašajo temeljite in nepristranske članke. Ruski listi se niso mogli načuditi, kako je postal Komarov v Pragi kar čez noč velik branitelj pravičnosti do vseh Slovenov brez razločka vere!

Dopis z Nižnega Novgoroda nam naznanja, da se bo vršil od 13. vel. srp. do 1. kimovca 1899. v Kijevu XI. sestanek arheologov, ki bo med drugim pomenljiv tudi zato, ker bo smel biti razpravni jezik poleg francoščine in nemščine tudi katerikoli izmed južnih in zapadnih slovanskih jezikov, česar še ni bilo doslej na nobenem izmed prejšnjih desetih shodov.

Dopisnik iz Kijeva poroča o vzornem delovanju »Slov. blagotvornega društva« pod predsedstvom vseučil. prof. T. D. Florinskega, ki se je tudi udeležil Palackeške slavnosti v Pragi, o kateri je predaval sedaj v tem društvu. V Kijevu so se ustanovili kurzi predavanj v dveh oddelkih: zgodovinskem in naravoslovskem. V prvem predava Florinskij. Te kurze zlasti pridno obiskujejo žene in deklice.

Dopis iz Varšave naznanja, da se odkrije 24. decembra spomenik Adamu Mickiewiczu v Varšavi, a to na jako skromen način. Program obsega le 5 toček: dvoje orkestralnih skladb, nagovor predsednika komitetu, odkritje spomenika, blagoslovljenje in slavnostni govor, ki ga bo govoril znani romanopisec H. Sienkiewicz. Svota za spomenik se je nabrala v dveh mesecih. Po časopisih se v jubilejnem letu ne sme nič pisati o Mickiewiczu; listi, ki so hoteli oznaniti narodu, kako napreduje stavba spomenika, so morali imeti vsi jednako naznanilo, ki se ni smelo predrugačiti niti za besedo. Pripravljavni odbor sme izdati baje le 3000 vstopnic, ker vstop bo dovoljen le onim, ki imajo vstopnice. Vrh tega pa ne smejo nikamor pošiljati vstopnic, tako, da slovanskih gostov ne bo na slavnosti. Socijalistiški list »Robotnik« piše o tem: »Čujemo, da misli vlada prostor okrog spomenika obkrožiti z vojaštvom; le kdor bo imel vstopnico, bo mogel priti bližje. Delavcem smejo dati delodajalci vstopnice le pod tem pogojem, ako sami osebno jamčijo, da ne bodo izražali delavei nikakih simpatij za pesnika. Toda mi vsi pridemo na slavnost, z ženami in otroki, nikdo nas ne udrži, če bi tudi tekla kri.«

To je ljubezen, to je narodna zavest, narodni ponos!
(Zvršetek pride.)

Politični pregled.

V Trstu, dne 13. decembra.

Boj proti pravu in kulturi se je torej že pričel na vsej črti. Gonja proti osnovi hrvatskega gimnazija v Pazinu se je pričela po istem načrtu, kakor svojedobno proti dvojezičnim napisom. Akeijo je zapričelo laško novinstvo svojim hujskanjem in prepariranjem lahko razburljivega občinstva.

Za časopisjem je pritisnil deželni odbor istrski svojim brzovajnim protestom do ministerskega predsednika grofa Thuna, v katerem govori o »indignaciji vsega prebivalstva v deželi«. S kako pravico si ta laški deželni odbor prisvaja pravico govoriti v imenu vsega prebivalstva, to nam dovolj pojašnjuje dejstvo, da je to prebivalstvo po dveh tretjinah slovansko.

Deželnemu odboru je hitro sledilo laško politično društvo za Istro se svojo spomenico — tudi grofu Thunu. Spomenica pripoveduje, da je bilo koncem minolega leta na gimnazijah v Kopru in Pulju le 57 slovanskih dijakov, molči pa modro o onih, ki so bili na gimnazijah v Trstu in na Sušaku!! Sicer pa število slovanskih dijakov, pohajajočih nemške in laške gimnazije, ne more nikakor biti v podstavo za računjanje, koliko takih dijakov bi pohajalo gimnazij v materinem jeziku in notri sredi dežele!!!

Spomenica zaključuje, da je ta gimnazij le politična koncesija in krivica — Italijanom. Taki so bili vedno: v vsaki mrvice pravice drugim, vidijo krivo sebi. Zakaj? Zato, ker tudi kulturna vprašanja presojajo se svojega nacionalnega in političkega stališča. Kako naj bi bil novi gimnazij krivica Italijanom? Mar bode s tem kaj odvzeto Italijanom?! Mar bode kdo silil italijanske dijake, naj pohajajo ta gimnazij?! In pa trditev, da bode novi gimnazij širil narodno mržnjo in političko agitacijo! To je zgolj drzna insinuvacija in nič drugega. Saj bode to državni zavod in bode torej pod državnim očesom. Vlada bode mogla torej v kali zatreti sleherni tak poskus!

Nadaljno trditev spomenice, da vlada hoče pomagati Slovanom na rušenju italijanskega značaja dežele, pa je eklatantnim dokazom nedavno pobila poreška »Istria« sama, pripoznavši, da je v Istri nad 180.000 Slovanov proti 118.000 Italijanom!! Torej?! Čim je toliko Slovanov tu, je vlada dolžna preskrbeti jim kulturnih sredstev, prav tako, kakor vsem drugim in tudi Italijanom. Misesel, da naj bi se ustvaril gimnazij kje v Kastvu, je naravnost neslana, kajti taki zavodi se ustanovljajo povsodi le v takih krajih, kjer so dani pogoji za vspešen razvoj.

Spomenica zaključuje z grožnjami — s posledicami in opominja vlado, kako so Italijani v nedaljni bodočnosti znali braniti svoje pravice in kako je vlada morala kapitulovati pred njimi!!

Ta grožnja potrja naš gornji izrek, da hočejo uporna gospoda uvesti slično agitacijo kakor proti dvojezičnim napisom, da torej žugajo s pouličnimi izgredi.

Takrat je res kapitovala vlada, ni pa res, da je morala! Vladi je le nedostajalo potrebne energije in le v slabosti vlade je bila ona moč, s katero so zmagali poulični ekcesisti proti pravici! In sedaj naj bi zmagali istotako ekcesisti proti — kulturi?! Ali naj bi se sedaj zopet ponovilo tako pohujšanje?! Ali naj se vlada zopet da ovirati po takih življih v izvrševanju nje najvzvišeneje dolžnosti — v povspesevanju kulturnega razvoja državljanov: v zasmeh zakonom, v zasmeh pravici, v zasmeh avtoriteti in javni morali?!

Ne moremo si misliti, da bi ministerstvo Thunovo ponovilo takov greh! Sosebno pa naj ne pozabijo Italijani, da je parlamentarna scenerija malec drugačna, nego je bila takrat, ko so najeti sansculoti po laških gnezdih — nadvladali vlado. Grof Thun se ne more varati glede tega, kaj bi navstalo, ako bi se kaj takega zgodilo tudi sedaj: neizogibno bi se morala porušiti ona ploščad, katero si je izbral v podlago, podrlo bi se zavetišče, ki ga brani pred najljutejo opozicijo! Čim bi padla iz proračuna postavka za gimnazij v Pazinu, ne bi imeli naši jugoslovanski zastopniki niti sekunde časa za premišljanje, kaj jim je storiti, a brez njih je ni večine. S padom ročene postavke bi morala pasti vsa sedanja parlamentarna konstelacija in — ministerstvo Thunovo!

Današnji »Piccolo« izraža jasneje, na kar je namignila spomenica laškega političnega društva. Ker ne veruje, da bi se grof Thun dal ganiti ni po brzovajkah ni po spomenicah, pa pozivlje »Piccolo« člene večkrat omenjenega političnega društva, naj zasnujejo agitacijo od jedne do druge italijanske občine ter pravi kar naravnost, da agitacija mora biti slična oni proti dvojezičnim napisom!!

To je menda dovolj jasno govorjeno. Vlada je torej opozorjena in mi nočemo zgubljeni dalje besed.

Kakor kletev brezbožneža se nam zdi, da pozivlje »Piccolo« vladu pri njeni vesti, naj čuje glas naroda in naj ne vzbuja domnevanja, da so Italijani izven zakona!

O da, vlada naj sluša glas naroda, katerega obupni klici so naletali do sedaj le na gluha ušesa, prav tako, kakor da je ta narod-trpin kraj vse svoje dobrote izključen od uživanja dobrot zakona. Čuje naj glas tega izmučenega naroda in naj ga varuje pred ekscesi onih, ki ga proganjajo kakor divjo zver, kadar-koli se oglasa najplemenitejo prošnja: usmilite se me, dvignite me iz teme, v katero me tišče nasilni hegemoni, dajte hrane ukaželjni duši moji in rešite me iz rok, ki me sovražijo in ki so zaklet sovražnik vsakega prava in — kulture!

Dr. Lueger o političnem položaju. Dopisnik nekega ogerskega lista je izpraševal dra. Luegera o političnem in parlamentarnem položaju v Avstriji. Lueger je menil, da med krščanskimi socialisti in katoliško ljudsko stranko sporazumljenje ni mogoče, ker poslednja stranka služi vsaki vladi in ker je v vprašanju nagodbe obljubila več, nego more spolniti. Nagodba pa, kakor jo nameruje vlada, ni taka, da bi mogla zadovoljiti Avstrijo. Slednjič je menil Lueger, da ni izključeno, da se tudi krščanski socialisti povrnejo k obstrukciji.

Nam se zdi, da Lueger ni bil toliko odkritosrčen, da bi bil povedal resnični vzrok taktiki njegove stranke, vzrok, ki je javna tajna. Te taktike ne narekuje skrb za državo, ampak strah pred nemškimi nacionalci. Vsekako se mora čudna zdeti ta vestnost Luegerjeva proti katoliški ljudski stranki, ako pomislimo, da se isti Lueger veže sedaj z življi, ki zanikajo vrhno krščansko načelo — in to bi moralo nekaj veljati krščanskim socialistom — svojim uprav barbarskim postopanjem proti sočloveku druge narodnosti.

iz hrvatskega sabora. V včerajšnji seji je že prišla v razgovor ona glasovita in celó za razmere na Hrvatskem nezaslišana volitev v Pisarovini, o kateri smo tudi mi govorili zadnjič. Posl. Derenčin je namreč stavil v imenu opozicije predlog, da je pozvati vlado, da v Pisarovini nemudoma razpiše novo volitev. Utemeljevatelj je povdarjal, da se je pač že prelivala kri na volitvah, ali kaj takega šene. Ako ne bi protestovali proti taki volitvi, bi zaslužili, da bi nas izključili iz vrste kulturnih narodov. Posl. Bresztyensky pa je rekel, da ljudje, ki so poklicani, da bi čuvali zakon, a ga gazijo, so hujši nego anarhisti. Ako bi se potrdila taka volitev, bi bila uničena vsebina konstitucije! Nič ni pomagalo: slepo pokorna »narodna« stranka je zavrgla nujnost Derenčinovega predloga, in je stvar izročila verifikacijskemu odseku, ki že poskrbi, dane bode bolelo onih, ki so na najdrznejši način kršili zakon in konstitucijo.

Domače vesti.

Vesti iz tržaškega novinarstva! Precej premembe bo. O socialističnem »Lavoratoru« smo že povedali, da je prenehal, a da prične zopet izhajati pod drugim imenom in — drugo zastavo. Te vesti se vzdržujejo in se popolnjujejo celo po nadaljnjih podrobnostih. Tako smo čuli včeraj govorico, da so v dotičnim konsorciju, ki bode izdajal naslednika »Lavoratoru«, najhujja med najhujšimi, občinska svetovalec Spadoni in Banelli in pa »sodrug« — Camber! Mi beležimo to le kakor govorico in opažamo le, da se nam — kolikor poznamo mi osebe — taka kombinacija imenimalo ne zdi nemogoča. Le radovedni smo — ako se potrdi ta govorica —, koliko socialističkih očij ostane še, ki se niso — odprla!

Nadalje se govori, da preneha tudi glasoviti »Mattino«. Govorica utegne biti resnična, kajti sestra mu »Sera« je faktično že prenehala te dni. Je križ to, vsake — jasli imajo to šmentano svojstvo, da se rade praznijo. »Mattino«! Trpka beseda nam sili v pero. Koliko tisočakov se je zavrglo tu za slabo stvar, za vzdrževanje usodne fikcije, za pesek v oči. In kakimi sredstvi so delovali to glasilo in njega zaplečniki!! To je bil javen škandal, najžalostnejši curriculum vitae! In sedaj preneha, kakor je živel — neslavno, zapuščen od vseh, od čitateljev in — milijonarjev!

Volitve v okrajno bolniško blagajno so se vršile minolo nedeljo. Skrutinij se je završil minolo noč ob 1. uri popolnoči. V prvem in tretjem

razredu so bili izvoljeni kandidati »delavskega odbora«, to je, stranke dosedanjih liberalnih gospodarcev, v II. razredu pa so zmagali socialisti. Ker imajo 3. razred 8 kandidatov, 2. r. 32 in 1. r. 20, imeli bi torej od 60 kandidatov socialisti 32, liberalci pa le 28. Toda slavna liberalna volilna komisija je našla las v tej juhi in rešena je — liberalna večina. Od 32 izvoljencev v II. razredu je namreč sedmorici odrekla potrebno kvalifikacijo in je postavila na njih mesto sedmorico svojcev! Tako bode odslej v načelstvu blagajne 35 liberalcev in le 25 socialistov. Vsekako pa smejo poslednji biti zadovoljni s tem vspehom. Nam je tudi popolnoma prav, da je socialistom došla prilika, da morejo izdatno povspeševati asanacijo uprave tega zavoda. Da vidimo torej, kakova bodo dejanja po lepih obljubah! In če bodo res odgovarjala obljubam, bomo mi lojalno in odkrito konstatovali to dejstvo.

Umrla je v Sežani minolo noč gospa Franja Dolenc, mati jedne najodločnejših žena slovenskih kolikor jih poznamo mi: gospe Maše Dolenc-Gromove. Vemo, da govorimo iz srea vsem onim mnogoštevilnim slovenskam ženam, katere spaja slovensko rodoljubje v pristrčno zvezo z gospo Mašo, ako le-tej izrazimo najiskreneje sožalje na izgubi drage matere.

Deputacija poštarjev. Z Dunaja nam pišejo včerajšnjega dne: Deputacija poštarjev je bila danes najmilostljiveje vsprejeta od cesarja. Po besedah vladarjevih, da se bode natančno bavil s predloženo mu stvarjo, se je nadejati, da se vendar skoro zboljša usoda poštnega obojja po deželi.

Schrey.

Vzklic na komisija za osebno dohodarino v Istri je včeraj zapričela svoje razprave.

Sejo je otvoril predsednik, c. kr. dvorni svetnik in finančni ravnatelj vitez pl. Zimmermann nagovorom, katerim je pozdravil člene komisije in je opozarjal na eminentno važnost nove uredbe v vsem direktnem davčnem sistemu, nastopivšem po novem davčnem zakonu, na kulturno pomembnost iste ter nje zdrava in moralna načela.

Dvorni svetnik pl. Zimmermann je omenjal v svojem nagovoru vestnost in objektivnost, s katero so cenilne komisije ob težavnih razmerah spolnile svojo nalogo, ter je izrekel nado, da tudi vzklicna komisija v jednaki meri zadosti svoji važni in visoki nalogi.

Po razmotrenju posamičnih načelnih vprašanj od strani člena, inženirja dra. Pija Gambinija in po nekaterih opazkah informativne naravi od strani predsednika in člena, c. kr. višega finančnega svetnika Jakoba pl. Kuhačevića je predsednik pozval komisijo, naj preide na posvetovanja in sklepanja o posamičnih utokih.

Srea kviško! V Pulju so te dni odprli prvo hrvatsko šolo. Pa ne mislite, da so to storili oni, ki bi morali, ako bi se zavedali svoje dolžnosti in ako bi hoteli biti toliko pravični in človekoljubni, da bi dajali narodu duševnega kruha mesto kamena. Da, otvorila se je prva hrvatska šola v mestu puljskem in s tem se je slednjič uresničila srčna želja puljskih Slovanov — ali otvorili smo jo sami, otvorila jo je naša družba sv. Cirila in Metoda. Vredni starina župnik Gržinič je najprej ganljivimi besedami pozdravil navzoče in potem je blagoslovil novo poslopje. Zatem je dr. Laginja izustil diven, najlepši mislimi pretkan govor. Na to sti dve učenci lepo deklamovali pesnico, v kateri se rod naš poklanja svojemu vladarju. Mnogi so bili ganjeni do solz. Ali izvršil se je še drug ganljiv, uprav srce pretresujoč prizor. Ko se je deputacija zahvaljevala dru. Laginju na njegovem velikem trudu za osnutje te šole in je prisezala zvestobo narodnim načelom, dvignil je neki priprosti delavec svojega sinčka v svoje naročje, in je pokleknil potem pred sv. razpelo, da gorečo molitvijo in plamenečim sream zablubi otročiča Bogu in narodu!

Vsem navzočim je zaigrala solza v očeh, videčim toliko veličino duše v prsih priprostega moža. O kakov biser je to — taka duša naroda! Dokler ima narod naš tako dušo, se nam ne treba odrekati nadi, da izidemo slednjič kakor zmagovalci iz tega trdega boja za svoj obstanek. Zato pa: srea kviško!

Miklavžev večer »Tržaškega Sokola«. Po tradicijonelnem običaju obhajal je »Tržaški Sokol« v nedeljo 11. t. m. zvečer v redutni dvorani svoj »Miklavžev večer«. Prijetna in domača zabava na sebi, katere se udeležujejo vsako leto mlado in staro, nizko in visoko, kakor tudi simpatije, ki jih goji naše občinstvo do »Tržaškega Sokola«, katero društvo je nekako družilna vez med nami, nizkimi in visokimi sloji — vse to je provzročilo letos še več nego v minolih letih, da je bila udeležba jako mnogoštevilna, da-si moramo priznati, da bi bila ista — ozirom na povdarjena dejstva — lahko še obilnejša. Med dosleci je vladalo od konea do kraja veselo gibanje in žuborenje ter se je razvijala vseskozi živahna, nekaljena in neprisljena zabava, tako, da smo se po zvršetku iste razšli vsestransko zadovoljni in zadoščeni.

K temu je največ pripomoglo to, da se je vsposed vršil zaporedoma in neprisljeno, brez onih dolgotrajnih vmesnih pavz, s katerimi se na naših zabavah večkrat muči sicer jako potrpežljivo občinstvo in ki provzročajo, da se zgreni dobra volja. Uvodom izvajalo se je tamburanje in petje.

Prvo so poskrbeli vrli tamburaši in dične tamburašice iz Rojana, ki so nam dobri znanci izza drugih nastopov in ki so pod vodstvom gosp. Vogriča izvajali z običajno gotovostjo in vnemo temu večeru prikladne komade.

S tamburaši pa se vrstil možki zbor »Slov. pevskega društva«, na katerega divnem petju se je uprav naslajalo zbrano občinstvo. Omenjeno društvo je zapelo nekaj slovenskih in hrvatskih skladeb, med katerimi je najbolj ugajala nova Vilharjeva kompozicija »Na vrelu Bosne«, ki se je morala tudi ponavljati. Solo je pel g. Prunk uprav divno.

Glavna točka večera je bil seveda: nastop »sv. Miklavža« z njega spremstvom in obligatnimi parkeljmi. V škofovskem jurnatu, obdan od nežnih angeljev, je stal Miklavž mogočen in vzvišen ter nam podajal svoje nauke in nasvete in grajal naše slabosti. Globoko so segle njegove modre besede, prevejene resnostjo in humorjem, vsem navzočim v sree in — žolč! Po njegovem splošnem nagovoru in vsakemu stanu posebej, podaril je vsakemu namenjena mu darila.

Po zvršenem vsposedu se je razvila živahna svobodna zabava, po kateri smo se jeli razhajati, hvaležni »Tržaškemu Sokolu«, da nam je pripravil vesel, domač večer, in želeči mu, da bi mu kmalo zasijali milejši dnevi, ko bode zamogel zopet vsestransko zadostovati svoji vzvišeni ideji in glavni nalogi — telovadbi. In kako bi ne zadostoval, ko ima za to vseh pogojev, izvzemši jedino — primerne lastne prostore!

Pevsko društvo »Kolo«, ki priredi prihodnjo nedeljo svoj veliki koncert v gledališču »Politeama Rossetti«, je doseglo izmed vseh dosedanjih pevskih društev Trsta in okolice največje število izvršujočih členov. Šteje nad 70 pevkinj in pevcev ter 60 tamburašic in tamburašev. Ker so nekateri peveci ob enem tudi tamburaši, ima vsega vkup **120 izvršujočih členov!** — Materijalne žrtve tega društva so razmerno jako velike. Za tamburice je društvo izdalo 930 gld. ter ima tekočih stroškov 80 gld. na mesec.

To je jako dosti, če pomislimo, da obstoji društvo večinoma iz najrevnejših slojev!

Zato je naša dolžnost, da je podpiramo in to tem bolj, ker to društvo zastopa po veliki večini take slojeve, ki so najbolj izpostavljeni tujim navalom in zato v največi nevarnosti, da se nam potujčijo. Ohranimo torej to požrtvovalno množico svojemu narodu in narodni umetnosti! Povrnimo jim njihov trud vsaj s tem, da se udeležimo nedeljskega velikega koncerta v obilnem številu. Saj žrtve za nas ne bo takó huda, ker se nam nudi dosti lepega umetniškega užitka.

Za zastavo pevskega društva »Kolo« sta nabrala gg. Samec in Zlobec v gostilni gospoda Marca 4 K. Pred izkazanih 268 K 94. st. Skupaj 272 K 94 st.

Srčna hvala vsem darovalcem!

Za »Božičnico« so nadalje darovali v kavarni »Commercio« gg.: I. Jesenko 10 K.; A. Šorli, I. Abram po 6 K.; J. Jamšek, I. Dolinar po 5 K.; dr. Rybař, dr. Gregorin, J. Gomilšak, Gr. Stepančič, dr. Pretner, Ant. Toroš, J. Vučković po 4 K.; dr. Abram, Kenda po 3 K.; N. Stepančič, J. Farožič, A. Stemberger, A. Goljevšček,

J. Urbančič, I. Kanobel, M. Mandić, Sv. Martelano, Jernej Dolinar, Bogdanović, x E. S., Moja Malenkost, Perušek, I. Prelog, Jelusić, Hmelak, Gresser, Fabijani, M. Mozetič po 2 K.; Kovač, Bartol, Zupančič, Štoka, Pregelj, Vinšek, J. Černe, M. Pretner, Visjan, I. Detela, Vuković, Mlekuž, A. Vrabeč, Klinar, B. Dolinar, Fr. Toroš, Kalan, Piano po 1 K. Skupaj 122 kron.

Brzjavna in telefonična poročila.

(Zadnje vesti.)

Dunaj 13. (Zbornica poslancev). Med došlimi spisi je poročilo proračunskega odseka o razširjenju pristanišnih naprav v Trstu. Zakonski načrt določa napravo pomola pri sanitetnem posloju, razširjenje več kosov obrežja v starem pristanišču, napravo mosta v bližini ustja velikega kanala, potem napravo pomola in obrežja za pristanišni basin pri Sv. Andreju. Vse to na državne stroške. Državna uprava se pooblašča, da v pokritje stroškov za te naprave sklene pogodbo z občino tržaško v tem zmislu, da občina da državni upravi na razpolago posojilo v znesku do šestih milijonov, katero posojilo bode vračati v letnih obrokih in obrestni po 3 1/4%. Ta zakon stopi v veljavo z dnevom njega objavljenja.

Poročilo povdarja, da ima Trst v Benetkah, katerim italijanska vlada obrača vso svojo skrb, jako važnega konkurenta, katerim morajo računati naši merodavni činitelji. Ničesar ni smeti torej zamuditi, da izkoristimo ugodno zemljepisno položaje tržaškega pristanišča in da se izognemo temu, da nas drugi prehitijo. V interesu trgovine si bomo morali prizadevati, da vzdržimo ta naš prvi trgovinski emporij, na katerega je navezana seobno naša trgovska mornarica ter da napravimo istega sposobnim za konkurenco v boju na trgovinsko-politiškem polju.

Dunaj 13. V današnji seji zbornice poslancev je grof Thun odgovoril na interpelacijo poslanca Vukovića radi odredb v prilog pomorščakov in njih potomcev. Minister je rekel, da hoče misliti na zavarovanje teh ljudi v slučaju bolezni in nezgod. Dotični zakonski načrt hoče predložiti čim prej. Potem je odgovoril na interpelacijo poslanca Biankinija radi izseljevanja Dalmatincev v novo Zelandijo.

Poslanec Lemiseh je predlagal naj se otvori razprava o odgovoru ki ga je dal grof Thun v zadnji seji na trojico interpelacij o rabi slovanškega jezika v uradih. (Te interpelacije so se tikale naših slovenskih pokrajin. Op. ured.) O tem predlogu se je glasovalo po imenih in je bil odklonjen z 134 proti 84 glasom.

Potem se je pričela razprava o zakonskem načrtu o uravnavi plač državnim uslužbencem.

Listnica uredništva.

Na Koroško: Prisrčna hvala Vam! Ko mu prihajajo take besede od take strani, človek pač lahko pozablja na one druge, ki ga — nimajo radi! Toda, ako prečitate izjavo na čelu tega lista, potem nam gotovo ne boste šteli v zlo, ako uljudno odklanjamo dobrohotno ponudbo Vašo. Uverjeni pa bodite, da tudi v bodoče ni za las ne odstopimo od onih načel, ki so nam bila veljavna do sedaj na urejevanju tega lista in katere še posebno hvalite Vi na glasilo političnega društva »Edinost«. Slej ko prej hočemo posvečati vso svojo skrb narodni celokupnosti slovenski v ožjem, in vzajemnosti avstrijskih Slovanov v širšem okviru.

A v jednem oziru bode drugače odslej. Kaj hočete, skušnija nas je izučila. V seji odbora pol. društva »Edinost«, v kateri se je sklenila že poprej omenjena izjava, je moralo uredništvo čuti le to jedno samo očitje, da je bilo prelojalno nasproti onim, s katerimi se ni strinjalo!!

In mi ne moremo družega, nego da to očitje pripoznamo opravičenim. Motili smo se. Menili smo siromaki, da se nam bo štelo to v zaslug, ako dajemo prostora vsakemu menenju, tudi nasprotnemu. V tem menenju, in da bi bistrenjem pojmov koristili dobri stvari, smo dajali prostora tudi spisom, ki niso mogli biti ravno ljubi onim krogom, katerim služimo toliko po svoji dolžnosti kolikor po svojem najglobljem prepričanju. Slabo se nam je izplačala taka lojalnost, odslej bode to drugače. Obzirnost do nasprotnika postaja dandanes redkim predmetom in odslej hočemo biti tudi mi manje razsipni s tem blagom. V tem pogledu bomo odslej nekoliko previdnejši tudi mi!

Vam pa, velepoštovani gospod, izrekamo še enkrat iz dna duše svojo zahvalo. Vsi hočemo delati po Vašem zlatem navodilu za ustajenje in osvobojenje narodo-mučenika ob periferiji! Od sinje Adrije bratski pozdrav rojakom v tužnem Korotanu!

Uredništvo »Edinosti«.

Globoko užaljenim sreem javljamo vsem sorodnikom, prijateljem in znaneem, da je naša nepozabna mati, stara mati in tašča, gospa

Franja Dolenc

minolo noč po dolgi in mučni bolezni preminola v Gospodu, previdena sv. zakramenti za umirajoče.

Pogreb bode jutri dne 14. t. m.

Draga pokojnica se priporoča v molitev in blag spomin.

V Sežani, dne 13. decembra 1898.

Rodbina Dolenc-Grom.

CASSA DI RISPARMIO TRIESTINA

(Tržaška hranilnica)

Sprejemlje denarne ulege v bankovcih od 50 nč. do vsacega zneska vsak dan v tednu razun praznikov, in to od 9—12. ure opoldne. Ob nedeljah pa od 10—12. ure opoldne. Obresti na knjižice 3%

Plačuje vsak dan od 9—12. ure opoldne. Zneske do 100 gl. precej, preko 100 do 1000 mora se odpovedati 3 dni in zneske preko 1000 gl. pa 5 dni.

Eskomptuje menjice domicilirane na tržaškem trgu po 3 1/2%

Posojuje na drž. papirje avstro-ogerske do 1000 gl. po 4%

Višje zneske od 1000 do 5000 gl. po 5 1/2%

Daje denar proti vknjiženju na posesti v Trstu. Obresti po dogovoru.

Zavod za uniformiranje in civilna krojačnica

Frana Jiras

ulica Caserma 9 — v Trstu — ulica Caserma 9

Priporoča se

za napravo uniform in civilnih oblek.

Postrežba poštna.

Zaloga vseh vrst za uniforme po tovarniških cenah.

Prodaja dalmatinskih vin

na malo in debelo

(lastnega pridelka iz Jesenica pri Splitu)

Filipa Ivaniševića

v Trstu, via Carintia št. 22.

Podpisani si usoja naznaniti slavnemu občinstvu, da je odprl svojo na novo in okusno urejeno

brivnico

v Škednju, v lastni hiši št. 215.

Priporoča se svojim rojakom za mnogoštevilno obiskovanje ter jamči postrežbe v popolno zadovoljnost v vsakem obziru.

Zahvaljuje se v naprej beleži udani

B. Godina p. d. Ban.

URAR

sposoben v popravljanju vsakovrstnih ur, se priporoča sl. slovanškemu občinstvu Trsta in okolice.

Friderik Colja,
raznašalec »Edinosti« in vratar,
Via Solitario št. 8.

FILIJALKA

C. kr. priv. avstrijskega kreditnega zavoda
za trgovino in obrt v Trstu.

Novci za vplačila.

V vrednostnih papirjih na	V napoleonih na
4-dnevni izkaz 2 1/4%	30-dnevni odkaz 2 1/2%
30- " " 3 1/4%	3-mesečni " 2 1/4%
	6- " " 2 1/2%

na pisma, katera se morajo izplačati v sedanjih bankovcih avstrijske veljave, stopijo nove obrestne takse v krepost z dnem 24. junija, 28. junija in odnošno 20. avgusta t. l. po dotičnih objavah.

Okrožni oddel.

V vredn. papirjih 2% na vsako svoto. V napoleonih brez obresti

Nakaznice

na Dunaj, Prago, Pešto, Brno, Lvov, Tropavo, Reko kako v Zagreb, Arad, Bielitz, Gablonz, Gradec, Sibinj, Inomost, Czovec, Ljubljano, Linc, Olomue, Reichenberg, Saaz in Solnograd, brez troškov.

Kupnja in prodaja

vrednostij, diviz, kakor tudi vnovčenje kuponov proti odbitku 1% provizije.

Inkaso vseh vrst pod najumestnejšimi pogoji.

Predjmi.

Jamčevne listine po dogovoru. Kredit na dokumente v Londonu, Parizu, Berlinu ali v drugih mestih — provizija po jako umestnih pogojih.

Kreditna pisma na katerokoli mesto.

Vložki v pohrane.

Sprejemajo se v pohrano vrednostni papirji, zlati ali srebrni denar, inozemski bankovci itd. — po pogodbi.

Naša blagajna izplačuje nakaznice narodne banke italijanske v italijanskih frankih, ali pa po dnevnem kursu.

Assicurazioni generali

V TRSTU.

(Društvo ustanovljeno leta 1831.)

To društvo je raztegnolo svoje delovanje na vse veje zavarovanja, posebno pa: na zavarovanje proti požaru, zavarovanje po morju in po kopnem odposlanega blaga in zavarovanje na življenje.

Društvena glavica in rezerva dne

31. decembra 1893. gl. 58,071.673-84

Premije za poterjati v naslednjih

letih 30,541.700-64

Glavica za zavarovanje življenja

do 31. decembra 1894. 169,929.625-03

Plačana povračila:

a) v letu 1894. 9,737.614-48

b) od začetka društva do 31.

decembra 1894. 292,401.706-51

Letni računi, izhaz dosedaj plačanih odškodovanj,

tarife in pogoje za zavarovanja in sploh vsa natančnejša pojasnila se dobe v Trstu v uradu društva: Via

della Stazione št. 888/1 v lastnej hiši.

Rinnione Adriatica di Sicurtà v Trstu

zavaruje

proti požarom, prevozu po suhem, rekah in morju, proti toči, na življenje v vsih kombinacijah.

Glavica in rezerva društva dne 31. decembra 1892.:

Glavica društva gl. 4,000.000—

Premijna rezerva zavarovanja na življenje 13,326.346-98

Premijna rezerva zavarovanja proti ognju 1,632.248-22

Premijna rezerva zavarovanja blaga pri prevažanju 49,465-07

Rezerva na razpolaganje 500.000—

Rezerva zavarovanja proti premijnanju kurzov, bilanca (A) 333.822-42

Rezerva zavarovanja proti premijnanju kurzov, bilanca (B) 243.331-83

Rezerva specialnih dobičkov zavarovanja na življenje 500.000—

Občna rezerva dobičkov 1,187.164-86

Urad ravnateljstva:

Via Valdirivo št. 2, (v lastni hiši).